

Praca zaliczeniowa powinna posiadać:

- 1) Bibliografię pozycji cytowanych lub w jakiś inny sposób wykorzystanych przez autora.
- 2) Przypisy dotyczące informacji bibliograficznej pozycji cytowanych lub pozycji, do których autor odwołuje się (bezpośrednio lub pośrednio) w tekście

Edycja pracy

- 1) **Czcionka:** Times New Roman
- 2) **Rozmiar czcionki:** 12
- 3) **Odstęp między wierszami:** 1,5

ZASADY PISOWNI

Kursywa

- 1) W tytułach książek, artykułów, filmów, utworów muzycznych,
- 2) Przy zapisie pojedynczych słów lub krótkich wyrażen pochodzących z języka obcego.
- 3) **Uwaga:** nie stosujemy kursywy na oznaczenie cytatów!

Cudzysłów

- 1) W tytułach czasopism (bez względu na język)
- 2) Na oznaczenie cytatu, także z języka obcego, jeśli jest dłuższy niż pojedyncze słowo lub krótkie wyrażenie.
- 3) **Uwaga:** polski cudzysłów ma postać: „_____” (nie ‘___’ ani “_____”).
- 4) Jeśli zachodzi konieczność zastosowania cudzysłowu w obrębie cudzysłowu (np. w cytatach), używamy znaku «___», np. „_____ «___»”.

Przypisy

Przypisy z danymi bibliograficznymi sporządzamy – bez względu na język – według określonego wzoru

1. W przypadku **publikacji książkowych:**

a) przy wydaniach oryginalnych:

AUTOR (inicjał + nazwisko), pełny TYTUŁ KSIĄŻKI, MIEJSCE WYDANIA + DATA (bez przecinka pomiędzy), STRONA (skrót s., nie str.), np.:

K.J. Dover, Greek Popular Morality in the Time of Plato and Aristotle, Oxford 1975, s. 214.

M. Janion, Gorączka romantyczna, Kraków 2000, s. 81.

Uwaga: nie podajemy nazw wydawnictw (zwłaszcza zamiast miejsca wydania!).

b) przy tłumaczeniach:

AUTOR (inicjał + nazwisko), TYTUŁ KSIĄŻKI, AUTOR PRZEKŁADU, MIEJSCE WYDANIA + DATA (bez przecinka pomiędzy), STRONA (skrót s., nie str.), np.:

Ksenofont, Pisma sokratyczne. Obrona Sokratesa. Wspomnienia o Sokratesie. Uczta, przeł. (lub: tłum.) L. Joachimowicz, Warszawa 1967, s. 263.

2. W przypadku **artykułów**:

AUTOR (inicjał + nazwisko), TYTUŁ ARTYKUŁU, TYTUŁ i NUMER CZASOPISMA (bez przecinka pomiędzy), ROK, STRONA (skrót s., nie str.).

K.J. Dover, Classical Greek Attitudes to Sexual Behaviour, „Arethusa” VI, 1973, s. 67.

J. Klejnocki, Aksamitne plotkowanie, „Nowe Państwo” nr 17/2000, s. 1.

Uwaga: Jeśli chodzi o sposób zapisu numeru i daty, możliwych jest kilka wariantów, w zależności od tego, czy dane czasopismo jest gazetą codzienną, tygodnikiem, miesięcznikiem, kwartalnikiem bądź rocznikiem.

METODOLOGIA

Rodzaj odniesienia

1) jeśli cytujemy bezpośrednio fragment czyjegoś dzieła, stawiamy odnośnik przypisu bezpośrednio po cudzysłowie oznaczającym koniec cytatu, a przypis ma kształt:

U. von Wilamowitz–Moellendorff, Der Glaube der Hellenen, t. 2, Berlin 1932, s. 56.

2) jeśli w tekście odwołujemy się do myśli zawartej w czyimś dziele, jednak nie cytujemy jej bezpośrednio, przypis ma kształt:

Por. / Zob. U. von Wilamowitz–Moellendorff, Der Glaube der Hellenen, t. 2, Berlin 1932, s. 56.

Zarządzanie danymi

1) jeśli przywoływane lub cytowane dzieło pojawia się w tekście więcej niż raz, stosujemy następujące oznaczenia:

a Jeśli przywoływany autor reprezentowany jest w tekście tylko przez jedno dzieło, piszemy:

- przy I wystąpieniu: Por. C. Kerényi, The Gods of the Greeks, London–New York 1951, s. 253,
- przy II wystąpieniu: Por. C. Kerényi, **op. cit.**, s. 221. Lub: Por. C. Kerényi, **dz. cyt.**, s. 221.
- przy drugim II wystąpieniu bezpośrednio pod poprzednim stosujemy zapis skrócony: Ibid., s. 221. lub: Tamże, s. 221.

b Jeśli w tekście przywołujemy więcej niż jedno dzieło danego autora, przy I wystąpieniu każdego dzieła podajemy pełny adres bibliograficzny, a przy II i kolejnych wystąpieniach piszemy:

- Por. C. Kerényi, The Gods of the Greeks, **ed. cit.**, s. 252. lub: Por. C. Kerényi, The Gods of the Greeks, **wyd. cyt.**, s. 252.

- c Jeśli w przypisie przywołujemy inne dzieło autora cytowanego w przypisie poprzednim (bezpośrednio powyżej), stosujemy zapis:
- Idem, *The Heroes of the Greeks*, transl. H.J. Rose, London 1959. Lub: Tenże, *The Heroes of the Greeks*, transl. H.J. Rose, London 1959, s. 82
 - przy II wystąpieniu danego tytułu: Idem, *The Heroes of the Greeks*, ed. cit., s. 82. lub Tenże, *The Heroes of the Greeks*, wyd. cyt., s. 82.

Uwagi:

- 1) Uwzględniamy zawsze płeć autora, używając odpowiednio form **idem** / **tenże** dla płci męskiej i **eadem** / **taż** dla płci żeńskiej.
- 2) Nie mieszamy w jednym tekście dwóch sposobów zapisu, tzn. łacińskiego i polskiego.
- 3) Nie stosujemy nigdy skróconych zapisów typu:
 - Kerényi, *Heroes...*, s. 81 czy Kerényi 1959, s. 81. Nawet jeśli występują np. w wydaniu oryginalnym tłumaczonego tekstu. Zapisy takie należy zawsze „odcyfrować” i uzupełnić według podanych wyżej wzorów.

Dopuszczalne jest skracanie przy ponownym przywoływaniu tytułów długich, zwłaszcza zawierających podtytuł, np.:

- I wystąpienie: C.G. Jung, C. Kerényi, *Essays on the Science of Mythology: The Myth of the Divine Child and the Mysteries of Eleusis*, New York 1950, s. 139–214.
- II wystąpienie: C.G. Jung, C. Kerényi, *Essays on the Science of Mythology*, ed. cit., s. 122. lub C.G. Jung, C. Kerényi, *Essays on the Science of Mythology*, wyd. cyt., s. 122.